

Astăzi, Miercuri, 29 Martie, 2023

Sf. Sfințiți Mc. Marcu, episcopul Aretuselor, și Chiril diaconul; Sf. Mc. Iona și Varahisie; Sf. Ier. Diadoh, episcopul Foticeei (*Denia Canonului Mare*)

Isaia 41

4 Pe toate acestea, cine le-a lucrat și le-a făcut? El a chemat-o, Cel ce dintru'nceputul neamurilor o cheamă: Eu, Dumnezeu, Cel-Dintâi și celor viitoare: EU SUNT¹.

5 Văzut-au neamurile și s'au temut, marginile pământului s'au tulburat și s'au apropiat și împreună au venit,

6 fiecare judecând să-și ajute vecinul și fratele. Și cineva va zice:

7 Meșterul s'a întărit, ca și fierarul ce bate cu ciocanul și care

---

¹ EU SUNT: numele cu care Dumnezeu Se numește pe Sine, definindu-Se (vezi Iș 3, 14). Sf. Grigorie de Nazianz: Dacă acceptați ideea că nimic n'a existat înainte de Dumnezeu și că El nu are o cauză anterioară, atunci Îi acordați numirea de Nenăscut și Necauzat; iar dacă sunteți de acord că ființa Sa nu are sfârșit, atunci L-ați numit Nemuritor și Nepieritor; în fond, aceasta e cunoașterea apofatică a lui Dumnezeu: prin ceea ce El nu este.

va spune cândva: „E lucru bine încheiat; l-au strâns în cuie, le vor bate bine și ele nu se vor clinti...”.

8 Dar, tu, Israele, tu ești Iacob, servul Meu pe care Eu l-am ales, seminția lui Avraam pe care am iubit-o,

9 pe care de la marginile pământului am luat-o și de pe ale cărei înălțimi te-am chemat și ți-am zis: – Sluga Mea ești tu, pe tine te-am ales și nu te-am părăsit.

10 Nu-ți fie teamă, că Eu cu tine sunt; nu te rătăci, că Eu sunt Dumnezeul tău Cel ce te-am întărit și te-am ajutat și cu dreptatea dreptei Mele te-am întemeiat.

11 Iată, toți vrăjmașii tăi vor fi rușinați și înfrunțați, că vor fi ca și cum n'ar fi și toți potrivnicii tăi vor pieri;

12 îi vei căuta și oameni care să te batjocorească nu vei afla, că vor fi ca și cum n'ar fi; cei ce se războiau cu tine nu vor fi.

13 Căci Eu sunt Dumnezeuul tău, Cel ce dreapta ta o țin, Cel ce-ți spune:

14 Nu te teme, Iacobe, tu, Israele cel mic la număr!; Eu te-am ajutat! zice Dumnezeuul tău, El, Cel ce te mântuiește, Sfântul lui Israel.

Facerea 17

1 Iar când era Avram de nouăzeci și nouă de ani, Domnul i S'a arătat lui Avram și i-a zis: „Eu sunt Dumnezeuul tău; mergi în căile Mele și fii desăvârșit

2 și voi încheia legământul Meu între Mine și tine și te voi înmulți foarte”.

3 Atunci a căzut Avram cu fața la pământ, iar Dumnezeu i-a grăit, zicând:

4 „Eu sunt, și iată că legământul Meu e cu tine și tu vei fi tată a mulțime de neamuri;

5 și de-acum nu te vei mai chema cu numele de Avram, ci Avraam va fi numele tău, căci te voi face tată a mulțime de neamuri²;

6 și foarte roditor te voi face,

---

² „Avram” și „Avraam” par a fi două forme dialectale ale unuia și aceluiași nume. Totuși, prin numele cel nou, Dumnezeu îi conferă lui Avraam, prin legământ, o misiune cu totul specială, indicată prin trimiterea explicativă la asonanța 'av-hamôn = tatăl mulțimii.

foarte; și din tine voi face neamuri, și regi se vor ridica din tine.

7 Legământul Meu îl voi pune între Mine și tine și seminția ta de după tine, întru tot neamul lor, legământ veșnic pentru ca Eu să fiu Dumnezeuul tău și al urmașilor tăi de după tine.

8 Și-ți voi da ție și seminției tale de după tine pământu'n care pribegești acum, tot pământul Canaanului, în stăpânire veșnică, și Eu le voi fi lor Dumnezeu”.

9 Și i-a zis Dumnezeu lui Avram: „Iar tu să păzești legământul Meu, tu și urmașii tăi de după tine'ntru tot neamul lor.

Proverbele lui Solomon 15

20 Căile celor leneși sunt așternute cu spini, dar ale celor harnici sunt căi bătute.

21 Fiul înțelept își înveselește tatăl, iar fiul fără minte își batjocorește mama.

22 Cărările nebunului n'au nici un înțeles, dar omul cuminte merge cu îndreptar.

23 Cei ce nu cinstesc adunările tăgăduiesc schimbul de păreri, dar sfatul rămâne în inimile celor ce se sfătuiesc;

24 omul rău nu-i va da ascultare,

nici că va spune în obște ceva bun sau potrivit.

25 Gândurile înțeleptului sunt căi ale vieții, așa ca el să se ferească de iad și să se mântuiască.

26 Domnul surpă casele batjocoritorilor, dar El întărește hotarul văduvei.

27 Gândul nedrept e urâciune în fața Domnului, dar spusele celor curați au măreție.

28 Cel ce primește mită se nimește pe sine, dar cel ce urăște primirea de mită, acela viu va fi.

29 Păcatele se curățesc prin milostenii și credință, iar cu frica de Domnul se ferește fiecare de rău.

30 Inimile dreptilor cugetă credință, dar gura necredincioșilor răspunde lucruri rele.

31 Căile oamenilor drepiți sunt bineprimite de Domnul; prin ele, chiar dușmanii devin prieteni.

32 Departe stă Dumnezeu de cei necredincioși, dar El ascultă rugăciunile dreptilor.

33 Mai bine e să primești puțin cu dreptate decât roade multe pe nedrept.³

---

³Unele ediții ale Septuagintei, inclusiv aceea a lui Rahlfs, încorporează următoarele patru versete în acest capitol, 15, printr'o dublă numerota-

Proverbele lui Solomon 16

1 Inima omului să gândească ce e drept, pentru ca pașii lui să-i îndrume Dumnezeu pe calea cea dreaptă.

2 Ochiul care se desfată'n frumusețe veselește inima și o veste bună îngrașă oasele.

3 Cel ce dă deoparte învățătura se urăște pe sine, dar cel ce ține seamă de muștrări își iubește sufletul.

4 Frica de Dumnezeu este învățatură și înțelepciune, iar răsplata ei e înalta cinstire.

5 Toate lucrurile celui smerit sunt vădite'n fața lui Dumnezeu, iar cei necredincioși vor pieri în ziua cea rea.

6 Tot cel ce are inima mândră e necurat în fața lui Dumnezeu, iar cel ce dă mâna cu nedreptate nu va rămâne nepedepsit.

7 Începutul căii celei bune este a face dreptate, căci ea e primită de Dumnezeu mai mult decât a-I aduce jertfe.

8 Acela care-L caută pe Domnul va afla cunoaștere cu dreptate, iar cei ce-L caută drept, pace vor afla.

---

re a unora care le precedă. Aici e preferabilă ordinea clasică a edițiilor românești.

9 Toate lucrurile Domnului sunt făcute cu dreptate, iar necredinciosul e păstrat pentru ziua cea rea.⁴

cugetări ale vieții, despre cum am putea, fugind de iad, să ne mântuim.⁵

Tâlcuire

„Înțeleptul merge pe cărarea vieții care duce în sus, ca să ocolească drumul iadului care merge în jos” (*Pilde* 15, 24).

Toți știu ce este iadul și că fiecare poate nimeri acolo pentru faptele sale; însă nu toți își amintesc asta și nu toți trăiesc cum se cuvine, așa încât să se vadă că se îngrijesc să scape de iad. Trăiesc așa, în voia sorții: „poate avem noroc și nu nimerim în iad”. Dar unde ne este rațiunea? Și în treburile lumesti „norocul” poate să ne scape din mâini, însă într-un lucru atât de însemnat, care o dată săvârșit rămâne neschimbat în vecii vecilor, folosirea cuvântului „noroc” vădește cea mai mare lipsă de rațiune. Deci nu te făli, rațiune, cu puterea ta de înțelegere, dacă nu-ți aduci aminte de aceste lucruri și nu ne îmbii cu

---

⁴ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și annotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

---

⁵ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.